

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 8 stycznia 2009 r.

w sprawie nieprzedstawienia Krajowej Radzie Sądownictwa do zaopiniowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nadania statutu Krajowemu Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Krajowa Rada Sądownictwa wyraża niepokój treścią odpowiedzi zawartej w piśmie z dnia 11 grudnia 2008 r. na zapytanie skierowane do Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wyjaśnienia przyczyn nieprzedstawienia Krajowej Radzie Sądownictwa do zaopiniowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 sierpnia 2008 r. w sprawie nadania statutu Krajowemu Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, opublikowanego w Dzienniku Ustaw Nr 186 poz. 1042.

Krajowa Rada Sądownictwa jest strażnikiem i gwarantem niezależności sądów i niezawisłości sędziów, zaś szczegółowe kompetencje przewidziane w ustawie o Krajowej Radzie Sądownictwa przewidują uprawnienie Rady do opiniowania projektów aktów prawnych dotyczących sądownictwa i sędziów. Z tej niewątpliwie słusznej tezy wywiedziony został jednak chybiony i niemożliwy do zaakceptowania wniosek, że statut Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury nie dotyczy sądownictwa i sędziów. Do ustawowych zadań Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, instytucji podległej obecnie Ministrowi Sprawiedliwości, należy szkolenie zawodowe sędziów oraz wszystkich pozostałych grup zawodowych wymiaru sprawiedliwości, jak też prowadzenie aplikacji sądowej. Są to niezwykle istotne zadania mające ogromne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania sądów poprzez odpowiednie przygotowanie kandydatów do zawodu sędziowskiego oraz kształcenie i doskonalenie zawodowe kadr wymiaru sprawiedliwości.

Wskazać należy, że z art. 82a ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych wynika jednoznacznie, że sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację określa odrębna ustawa. Z ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury wynika powierzenie realizacji tego zadania właśnie tej instytucji, stąd twierdzenie, że sposób oraz organizacja jej funkcjonowania nie dotyczy sądownictwa i sędziów, jest w żadnym razie niemożliwe do zaakceptowania.

Podkreślić należy, że zaprezentowany w przywołanym piśmie pogląd pozostaje także w sprzeczności z dotychczasowym dorobkiem Rady Europy odnoszącym się do szkolenia sędziów i kandydatów na sędziów, jako nierozdzielnie związanego z istotą niezawisłości sędziowskiej. W szczególności należy wymienić Europejską Kartę Ustawowych Zasad Dotyczących Sędziów, przyjętą przez uczestników wielostronnego spotkania dotyczącego Europejskiej Karty oraz opinie Rady Konsultacyjnej Sędziów Europejskich dotyczące Rad Sądownictwa. Z aktów tych wynika niezwykle istotne znaczenie odpowiednio ukształtowanego procesu szkolenia kandydatów na stanowiska sędziowskie, jak również szkoleń zawodowych sędziów, w którym to procesie odpowiednio istotny i aktywny udział winien być zagwarantowany Krajowej Radzie Sądownictwa.

Ponadto wskazać należy, że pomimo sygnalizowania przez Radę wadliwości kolejnych rozwiązań prawnych w zakresie szkolenia sędziów i kandydatów na sędziów zarówno przedstawiane Radzie projekty jak i obecnie przedstawiona przez Ministra Sprawiedliwości w wymienionym na wstępie piśmie z dnia 11 grudnia 2008 roku argumentacja odnośnie do interpretacji art. 2 ust. 2 pkt 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa naruszają postanowienia art. 2 i 186 ust. 1 Konstytucji RP.